

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1310/2024
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Цокић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за комуналне услуге „Водовод“, Мајданпек, кога заступа пуномоћник Миомир Ралевић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 408/24 од 21.02.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 408/24 од 21.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П1 21/23 од 27.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 26.06.2023. године, којим је тужилац обавезан да туженом надокнади материјалну штету од 165.916,65 динара и да исто не производи правно дејство. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 100.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 408/24 од 21.02.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу одредбе члана 403. ЗПП због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.08.2023. године. Предмет тужбеног захтева је да се поништи као незаконито решење туженог од 26.06.2023. године, којим је тужилац обавезан да туженом надокнади материјалну штету од 165.916,65 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се поништи као незаконито решење туженог од 26.06.2023. године, којим је тужилац обавезан да туженом надокнади материјалну штету од 165.916,65 динара. Како је у конкретном случају реч о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић